

## III

(Akty přijaté na základě Smlouvy o EU)

## AKTY PŘIJATÉ NA ZÁKLADĚ HLAVY VI SMLOUVY O EU

## ROZHODNUTÍ RADY 2008/615/SVV

ze dne 23. června 2008

**o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 30 odst. 1 písm. a) a b), čl. 31 odst. 1 písm. a), článek 32 a čl. 34 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na podnět Belgického království, Bulharské republiky, Spolkové republiky Německo, Španělského království, Francouzské republiky, Lucemburského velkovévodství, Nizozemského království, Rakouské republiky, Republiky Slovinsko, Slovenské republiky, Italské republiky, Finské republiky, Portugalské republiky, Rumunska a Švédského království,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu <sup>(1)</sup>,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Po vstupu v platnost Smlouvy mezi Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím a Rakouskou republikou o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu, přeshraniční trestné činnosti a nedovolené migraci (Prümská smlouva) je za konzultace s Evropskou komisí a v souladu s ustanoveními Smlouvy o Evropské unii předložen tento podnět, který má za cíl začlenit podstatná ustanovení Prümské smlouvy do právního rámce Evropské unie.

(2) Závěry ze zasedání Evropské rady v Tampere v říjnu 1999 potvrdily potřebu zlepšení výměny informací mezi příslušnými orgány členských států za účelem odhalování a vyšetřování trestných činů.

(3) V Haagském programu na posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii z listopadu roku 2004 Evropská rada vyjádřila přesvědčení, že toto vyžaduje nový přístup k přeshraniční výměně informací týkajících se vymáhání práva.

(4) Evropská rada v této souvislosti uvedla, že výměna těchto informací by se měla řídit podmínkami použitelnými pro zásadu dostupnosti. Tím se rozumí, že úředník donucovacího orgánu v jednom členském státě Unie, který potřebuje pro výkon svých povinností určitou informaci, ji může získat z jiného členského státu a že donucovací orgány členského státu, které mají tuto informaci k dispozici, mu ji pro uvedený účel poskytnou, berouce přitom v úvahu požadavky probíhajícího vyšetřování v uvedeném členském státě.

(5) Evropská rada stanovila pro dosažení tohoto cíle Haagského programu lhůtu do 1. ledna 2008.

(6) Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie <sup>(2)</sup> již stanoví pravidla, podle kterých si mohou donucovací orgány členských států účinně a rychle vyměňovat stávající operativní a jiné informace pro účely vedení vyšetřování trestné činnosti nebo provádění operativně pátracích činností.

(7) Haagský program na posílení svobody, bezpečnosti a práva rovněž stanoví, že by měly být plně využívány nové technologie a měl by existovat vzájemný přístup k vnitrostátním databázím, přičemž uvádí, že nové centralizované evropské databáze by měly být vytvářeny pouze na základě studií, které prokazují jejich přidanou hodnotu.

<sup>(1)</sup> Stanovisko ze dne 10. června 2007 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

<sup>(2)</sup> Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 89.

- (8) Rychlá a účinná výměna přesných informací má zásadní význam pro účinnou mezinárodní spolupráci. Cílem je zavést postupy, které podpoří rychlý, účinný a nenákladný způsob výměny údajů. Vzhledem ke společnému využívání těchto údajů by měly tyto postupy podléhat přezkumu a zahrnovat vhodné záruky, pokud jde o přesnost a zabezpečení údajů při přenosu a uchovávání, jakož i postupy pro zaznamenávání výměny údajů a omezení využívání vyměněných informací.
- (9) Průmská smlouva tyto požadavky naplňuje. Aby mohly všechny členské státy dosáhnout podstatných požadavků Haagského programu ve lhůtách, které tento program stanoví, měla by se působnost podstaty zásadních částí Průmské smlouvy rozšířit na všechny členské státy.
- (10) Toto rozhodnutí proto obsahuje ustanovení vycházející z hlavních ustanovení Průmské smlouvy a zaměřená na zlepšení výměny informací, jimiž si členské státy vzájemně poskytnou právo pro přístup do svých automatizovaných souborů analýzy DNA, automatizovaných systémů pro daktyloskopickou identifikaci a registrů vozidel. V případě údajů z národních souborů analýzy DNA a automatizovaných systémů pro daktyloskopickou identifikaci by měl systém založený na nalezení či nenalezení shody umožnit, aby vyhledávající členský stát mohl, ve druhé fázi, požádat členský stát spravující soubor o konkrétní související osobní údaje a případně požádat o další informace prostřednictvím postupů pro vzájemnou pomoc, včetně postupů přijatých podle rámcového rozhodnutí 2006/960/SVV.
- (11) Tím by došlo k podstatnému urychlení stávajících postupů, neboť členské státy by mohly zjistit, zda má některý jiný členský stát k dispozici potřebné informace, a pokud ano, o jaké informace se jedná.
- (12) Přeshraniční srovnávání údajů by mělo zpřístupnit nový rozměr boje proti trestné činnosti. Informace získané srovnáváním údajů by měly vést k novým vyšetřovacím postupům v členských státech, a tím zásadním způsobem napomáhat činnosti donucovacích a justičních orgánů členských států.
- (13) Tato pravidla vycházejí ze síťového propojení vnitrostátních databází členských států.
- (14) S výhradou dodržení určitých podmínek by měly mít členské státy možnost předávat osobní a jiné než osobní údaje pro zlepšení výměny informací za účelem předcházení trestným činům a zachování veřejného pořádku a bezpečnosti v souvislosti s významnými událostmi přeshraničního rozsahu.
- (15) Při provádění článku 12 se mohou členské státy rozhodnout, že dají přednost boji proti závažné trestné činnosti s ohledem na omezené technické možnosti dostupné pro předávání údajů.
- (16) Vedle zlepšení výměny informací je nezbytná úprava dalších forem užší spolupráce mezi policejními orgány, zejména prostřednictvím společných bezpečnostních operací (např. společných hlídek).
- (17) Užší policejní a justiční spolupráce v trestních věcech musí být v souladu s respektováním základních práv, zejména práva na ochranu soukromí a osobních údajů, jež mají být zaručena zvláštní úpravou ochrany údajů, která by měla být přizpůsobena zvláštní povaze rozličných forem výměny údajů. Ustanovení na ochranu údajů by měla zejména brát v úvahu zvláštní povahu přeshraničního přístupu do databází on-line. Jelikož při přístupu on-line nemají členské státy spravující soubory možnost žádného předběžného ověření, měl by být zaveden systém, který zajistí následnou kontrolu.
- (18) Systém nalezení či nenalezení shody stanoví strukturu srovnávání anonymních profilů, při kterém dochází k výměně doplňujících osobních údajů pouze po zjištění existence záznamu, jehož poskytnutí a obdržení se řídí vnitrostátním právem, včetně pravidel o právní pomoci. Toto nastavení zaručuje náležitý režim ochrany údajů, přičemž poskytnutí osobních údajů jinému členskému státu je podmíněno odpovídající úrovní ochrany údajů přijímajících členských států.
- (19) S ohledem na obsáhlou výměnu informací a údajů vyplývající z užší policejní a justiční spolupráce usiluje toto rozhodnutí o zaručení odpovídající úrovně ochrany údajů. Sleduje úroveň ochrany navrženou pro zpracování osobních údajů v Úmluvě Rady Evropy o ochraně osob s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů ze dne 28. ledna 1981, dodatkovém protokolu k úmluvě ze dne 8. listopadu 2001 a zásadách doporučení č. R (87) 15 Rady Evropy o používání osobních údajů v policejní oblasti.

(20) Ustanovení tohoto rozhodnutí týkající se ochrany údajů zahrnují rovněž zásady ochrany údajů, které jsou nezbytné vzhledem k neexistenci rámcového rozhodnutí o ochraně osobních údajů ve třetím pilíři. Toto rámcové rozhodnutí by mělo být používáno pro celou oblast policejní a justiční spolupráce v trestních věcech za podmínky, že jím stanovená úroveň ochrany údajů nebude nižší než ochrana stanovená v Úmluvě Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat a dodatkového protokolu k ní ze dne 8. listopadu 2001 a bude zohledňovat doporučení Výboru ministrů Rady Evropy členským státům č. R (87) 15 ze dne 17. září 1987 o používání osobních údajů v policejní oblasti, a to i tehdy, když údaje nejsou zpracovávány automatizovaně.

(21) Jelikož cílů tohoto rozhodnutí, zejména zlepšení výměny informací v Evropské unii, nemůže být z důvodu přeshraniční povahy boje proti trestné činnosti a bezpečnostních otázek, při nichž jsou členské státy na sebe v těchto věcech nutně vzájemně odkázány, uspokojivě dosaženo členskými státy jednajícími samostatně, a lze jich proto lépe dosáhnout na úrovni Evropské unie, může Rada přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství, na kterou odkazuje článek 2 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o ES nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(22) Toto rozhodnutí dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie,

ROZHODLA TAKTO:

## KAPITOLA 1

### OBECNÁ HLEDISKA

#### Článek 1

#### Účel a oblast působnosti

Tímto rozhodnutím chtějí členské státy posílit přeshraniční spolupráci ve věcech, na které se vztahuje hlava VI Smlouvy, zejména výměnu informací mezi orgány příslušnými pro předcházení trestným činům a jejich vyšetřování. Za tímto účelem stanoví toto rozhodnutí pravidla v těchto oblastech:

- a) ustanovení o podmínkách a postupu pro automatizované předávání profilů DNA, daktyloskopických údajů a některých vnitrostátních údajů o registraci vozidel (kapitola 2);
- b) ustanovení o podmínkách poskytování údajů v souvislosti s významnými událostmi přeshraničního rozměru (kapitola 3);

- c) ustanovení o podmínkách poskytování informací za účelem předcházení teroristickým trestným činům (kapitola 4);
- d) ustanovení o podmínkách a postupu pro posílení přeshraniční policejní spolupráce prostřednictvím různých opatření (kapitola 5).

## KAPITOLA 2

### PŘÍSTUP ON-LINE A NÁSLEDNÉ ŽÁDOSTI

#### ODDÍL 1

#### Profil DNA

##### Článek 2

#### Založení národních souborů analýzy DNA

1. Členské státy vytvářejí a uchovávají národní soubory analýzy DNA za účelem vyšetřování trestných činů. Údaje uchovávají v uvedených souborech podle tohoto rozhodnutí se zpracovávají podle tohoto rozhodnutí a v souladu s vnitrostátním právem, které se na ně vztahuje.

2. K provedení tohoto rozhodnutí zajistí členské státy dostupnost referenčních údajů ze svých národních souborů analýzy DNA uvedených v první větě odstavce 1. Referenční údaje zahrnují pouze profily DNA založené na nekódující části DNA a referenční číslo. Referenční údaje nesmějí obsahovat žádné údaje, podle kterých lze subjekt údajů přímo identifikovat. Referenční údaje, které nejsou přiřazeny žádnému jednotlivci, („neidentifikované profily DNA“) musí být rozpoznatelné jako takové.

3. Každý členský stát uvědomí v souladu s článkem 36 generální sekretariát Rady o národních souborech analýzy DNA, na které se vztahují články 2 až 6, a o podmínkách pro automatizované vyhledávání podle čl. 3 odst. 1.

##### Článek 3

#### Automatizované vyhledávání profilů DNA

1. Pro vyšetřování trestných činů umožní členské státy národním kontaktním místům jiných členských států, jak jsou uvedena v článku 6, přístup k referenčním údajům ve svých souborech analýzy DNA s oprávněním provádět automatické vyhledávání srovnáváním profilů DNA. Vyhledávání lze provádět pouze v jednotlivých případech a v souladu s vnitrostátním právem žádajícího členského státu.

2. Pokud automatické vyhledávání ukáže, že se profil DNA shoduje s profilem DNA uloženým v prohledávaném souboru přijímajícího členského státu, obdrží národní kontaktní místo vyhledávajícího členského státu automatizovaně referenční údaje, se kterými byla zjištěna shoda. Pokud nelze nalézt žádnou shodu, je to oznámeno automatizovaně.

## Článek 4

**Automatizované srovnávání profilů DNA**

1. Při vyšetřování trestných činů členské státy za vzájemného souhlasu a prostřednictvím svých národních kontaktních míst srovnávají profily DNA ze svých neidentifikovaných profilů DNA se všemi profily DNA z referenčních údajů jiných národních souborů analýzy DNA. Profily se předávají a srovnávají automatizovaným způsobem. Neidentifikované profily DNA se předávají pro srovnání pouze tehdy, umožňuje-li to vnitrostátní právo žádajícího členského státu.

2. Pokud členský stát na základě srovnání podle odstavce 1 zjistí, že se některé předané profily DNA shodují s některými profily v jeho souborech analýzy DNA, sdělí neprodleně národnímu kontaktnímu místu druhého členského státu referenční údaje, se kterými byla zjištěna shoda.

## Článek 5

**Předávání dalších osobních údajů a jiných informací**

Pokud postupy uvedené v člancích 3 a 4 ukáží shodu mezi profily DNA, řídí se předávání veškerých dalších dostupných osobních údajů a jiných informací vztahujících se k referenčním údajům vnitrostátním právem dožádaného členského státu, včetně pravidel o právní pomoci.

## Článek 6

**Národní kontaktní místo a prováděcí opatření**

1. Pro předávání údajů podle článků 3 a 4 určí každý členský stát národní kontaktní místo. Pravomoci národního kontaktního místa se řídí platným vnitrostátním právem.

2. Podrobnosti technické úpravy postupů uvedených v člancích 3 a 4 se stanoví v prováděcích opatřeních podle článku 33.

## Článek 7

**Odběr buněčného materiálu a předávání profilů DNA**

Pokud se při probíhající vyšetřování nebo trestním řízení ukáže, že pro konkrétní osobu, která se nachází na území dožádaného členského státu, není k dispozici žádný profil DNA, poskytne dožádaný členský stát právní pomoc prostřednictvím odběru a analýzy buněčného materiálu od uvedené osoby a předáním získaného profilu DNA, jestliže

- a) žádající členský stát uvede účel, ke kterému je to požadováno;
- b) žádající členský stát předloží vyšetřovací příkaz nebo povolení vydané příslušným orgánem, jak jej vyžaduje

právo tohoto členského státu, prokazující, že požadavky pro odběr a analýzu buněčného materiálu by byly splněny, nacházela-li by se dotčená osoba na území žádajícího členského státu, a

- c) jsou splněny požadavky pro odběr a analýzu buněčného materiálu a předání získaného profilu DNA stanovené právem dožádaného členského státu.

## ODDÍL 2

**Daktyloskopické údaje**

## Článek 8

**Daktyloskopické údaje**

K provedení tohoto rozhodnutí zajistí členské státy dostupnost referenčních údajů ze souborů pro národní automatizované systémy identifikace otisků prstů, zřízené pro předcházení trestným činům a jejich vyšetřování. Referenční údaje obsahují pouze daktyloskopické údaje a referenční číslo. Referenční údaje nesmějí obsahovat žádné údaje, podle kterých lze subjekt údajů přímo identifikovat. Referenční údaje, které nejsou přiřazeny žádnému jednotlivci, („neidentifikované daktyloskopické údaje“) musí být rozpoznatelné jako takové.

## Článek 9

**Automatizované vyhledávání daktyloskopických údajů**

1. Pro předcházení trestným činům a jejich vyšetřování umožní členské státy národním kontaktním místům jiných členských států, jak jsou uvedena v článku 11, přístup k referenčním údajům ve svých automatizovaných systémech pro identifikaci otisků prstů, které k tomuto účelu zřídily, s oprávněním provádět automatizované vyhledávání srovnáváním daktyloskopických údajů. Vyhledávání lze provádět pouze v jednotlivých případech a v souladu s vnitrostátním právem žádajícího členského státu.

2. Potvrzení shody daktyloskopických údajů s referenčními údaji, které má k dispozici členský stát spravující soubor, provede národní kontaktní místo žádajícího členského státu prostřednictvím automatizovaného předání referenčních údajů potřebných pro stanovení jednoznačné shody.

## Článek 10

**Předávání dalších osobních údajů a jiných informací**

Pokud postup uvedený v článku 9 prokáže shodu mezi daktyloskopickými údaji, řídí se předávání veškerých dalších dostupných osobních údajů a jiných informací, které se vztahují k referenčním údajům, vnitrostátním právem dožádaného členského státu, včetně pravidel o právní pomoci.



## Článek 11

**Národní kontaktní místo a prováděcí opatření**

1. Pro předávání údajů podle článku 9 určí každý členský stát národní kontaktní místo. Pravomoci národního kontaktního místa se řídí platným vnitrostátním právem.

2. Podrobnosti technické úpravy postupu uvedeného v článku 9 se stanoví v prováděcích opatřeních podle článku 33.

## ODDÍL 3

**Údaje o registraci vozidla**

## Článek 12

**Automatizované vyhledávání údajů o registraci vozidla**

1. Pro předcházení trestným činům a jejich vyšetřování a pro projednávání jiných protiprávních činů, které spadají do působnosti soudů nebo státních zastupitelství ve vyhledávacím státě, jakož i pro zachování veřejné bezpečnosti umožní členské státy národním kontaktním místům ostatních členských států, jak jsou uvedena v odstavci 2, přístup k následujícím vnitrostátním údajům o registraci vozidel s oprávněním provádět automatizované vyhledávání v jednotlivých případech:

- a) údaje o vlastnících nebo provozovatelích a
- b) údaje o vozidlech.

Vyhledávání může být prováděno pouze s úplným číslem podvozku nebo úplným registračním číslem. Vyhledávání lze provádět pouze v souladu s vnitrostátním právem vyhledávacího členského státu.

2. Pro předávání údajů podle odstavce 1 určí každý členský stát národní kontaktní místo pro příchozí žádosti. Pravomoci národních kontaktních míst se řídí platným vnitrostátním právem. Podrobnosti technické úpravy tohoto postupu se stanoví v prováděcích opatřeních podle článku 33.

## KAPITOLA 3

**VÝZNAMNÉ UDÁLOSTI**

## Článek 13

**Předávání jiných než osobních údajů**

Pro předcházení trestným činům a zachování veřejného pořádku a bezpečnosti při významných událostech přeshraničního rozsahu, zejména při sportovních událostech nebo zasedáních Evropské rady, si členské státy v souladu s vnitrostátním právem

předávajícího členského státu navzájem předávají, a to na žádost i z vlastního podnětu, jakékoli jiné než osobní údaje, jež jsou pro tento účel potřebné.

## Článek 14

**Předávání osobních údajů**

1. Pro předcházení trestným činům a zachování veřejného pořádku a bezpečnosti při významných událostech přeshraničního rozsahu, zejména při sportovních událostech nebo zasedáních Evropské rady, si členské státy navzájem předávají, a to na žádost i z vlastního podnětu, osobní údaje, jestliže jakákoli pravomocná odsouzení nebo jiné okolnosti nasvědčují tomu, že subjekty údajů při této významné události spáchají trestný čin nebo jsou hrozbou pro veřejný pořádek a bezpečnost, umožňuje-li předávání těchto údajů vnitrostátní právo předávajícího členského státu.

2. Osobní údaje smějí být zpracovány pouze pro účely uvedené v odstavci 1 a pro konkrétní událost, pro kterou byly předány. Jakmile je dosaženo cílů uvedených v odstavci 1 nebo nelze-li již těchto cílů dosáhnout, musí být předané údaje neprodleně vymazány. Předané údaje musí být v každém případě vymazány nejpozději po jednom roce.

## Článek 15

**Národní kontaktní místo**

Pro předávání údajů podle článků 13 a 14 určí každý členský stát národní kontaktní místo. Pravomoci národních kontaktních míst se řídí platným vnitrostátním právem.

## KAPITOLA 4

**OPATŘENÍ PRO PŘEDCHÁZENÍ TERORISTICKÝM TRESTNÝM ČINŮM**

## Článek 16

**Předávání informací za účelem předcházení teroristickým trestným činům**

1. Pro předcházení teroristickým trestným činům mohou členské státy v jednotlivých případech v souladu s vnitrostátním právem, a to i z vlastního podnětu, předat národním kontaktním místům jiných členských států, jak jsou uvedena v odstavci 3, osobní údaje a informace uvedené v odstavci 2, pokud je to nezbytné kvůli zvláštním okolnostem, které nasvědčují tomu, že subjekty údajů spáchají trestné činy uvedené v člancích 1 až 3 rámcového rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu <sup>(1)</sup>.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 3.

2. Předávané údaje zahrnují příjmení, jméno (jména), datum a místo narození a popis okolností, které vyvolávají domněnku uvedenou v odstavci 1.

3. Každý členský stát určí národní kontaktní místo pro výměnu informací s národními kontaktními místy ostatních členských států. Pravomoci národních kontaktních míst se řídí platným vnitrostátním právem.

4. Předávající členský stát může v souladu s vnitrostátním právem uložit podmínky pro použití těchto údajů a informací přijímajícím členským státem. Přijímající členský stát je těmito podmínkami vázán.

#### KAPITOLA 5

### JINÉ FORMY SPOLUPRÁCE

#### Článek 17

#### Společné operace

1. S cílem posílit policejní spolupráci mohou příslušné orgány určené členskými státy, pro zachování veřejného pořádku a bezpečnosti a předcházení trestným činům, zavést společné hlídky a jiné společné operace, v rámci kterých se určení příslušníci nebo jiní státní zaměstnanci z určitého členského státu (dále jen „příslušníci“) účastní operací na území jiného členského státu.

2. Každý členský stát může coby hostitelský členský stát v souladu se svým vnitrostátním právem a se souhlasem vysílajícího členského státu svěřit příslušníkům vysílajícího členského státu, kteří se podílejí na společné operaci, výkonné pravomoci nebo, umožňuje-li to právo hostitelského členského státu, povolit jim výkon jejich výkonných pravomocí v souladu s právem vysílajícího členského státu. Tyto výkonné pravomoci lze vykonávat pouze pod vedením a zpravidla v přítomnosti příslušníků hostitelského členského státu. Příslušníci vysílajících členských států podléhají vnitrostátnímu právu hostitelského členského státu. Hostitelský členský stát nese odpovědnost za jejich jednání.

3. Příslušníci vysílajících členských států, kteří se účastní společných operací, se řídí pokyny příslušného orgánu hostitelského členského státu.

4. Členské státy předloží prohlášení podle článku 36, ve kterých stanoví praktická hlediska spolupráce.

#### Článek 18

#### Pomoc v souvislosti s masovými shromážděními, katastrofami a vážnými nehodami

Příslušné orgány členských států si poskytují vzájemnou pomoc v souladu s vnitrostátním právem v souvislosti s masovými

shromážděními a podobnými významnými událostmi, katastrofami a vážnými nehodami za účelem předcházení trestným činům a zachování veřejného pořádku a bezpečnosti prostřednictvím

a) vzájemného neprodleného oznamování těchto situací s přeshraničním dopadem a výměny jakýchkoli významných informací;

b) přijímání a koordinace nezbytných policejních opatření na svém území v situacích s přeshraničním dopadem;

c) vyslání příslušníků, specialistů a poradců a poskytnutí vybavení na žádost členského státu, na jehož území situace nastala, je-li to možné.

#### Článek 19

#### Použití zbraní, střeliva a vybavení

1. Příslušníci vysílajícího členského státu, kteří se účastní společné operace na území jiného členského státu podle článku 17 nebo 18, mohou na tomto území nosit své služební stejnokroje. Mohou nosit takové zbraně, střelivo a vybavení, jaké mohou nosit podle vnitrostátního práva vysílajícího členského státu. Hostitelský členský stát může nošení určitých zbraní, střeliva nebo vybavení příslušníky vysílajícího členského státu zakázat.

2. Členské státy předloží prohlášení podle článku 36, v nichž uvedou seznam zbraní, střeliva a vybavení, které mohou být použity k nutné obraně nebo k obraně jiných osob. Příslušník hostitelského členského státu, který velí operaci, může v jednotlivých případech v souladu s vnitrostátním právem povolit použití zbraní, střeliva nebo vybavení i pro jiné účely, než které jsou uvedené v první větě. Použití zbraní, střeliva a vybavení se řídí právem hostitelského členského státu. Příslušné orgány se navzájem informují o povolených zbraních, střelivu a vybavení a o podmínkách jejich použití.

3. Pokud příslušníci členského státu v rámci operace na základě tohoto rozhodnutí používají na území jiného členského státu vozidla, řídí se stejnými pravidly silničního provozu jako příslušníci hostitelského členského státu, včetně práva přednosti v jízdě a jakýchkoli zvláštních výsad.

4. Členské státy předloží prohlášení podle článku 36, ve kterých stanoví praktická hlediska použití zbraní, střeliva a vybavení.

## Článek 20

**Ochrana a pomoc**

Členské státy poskytují příslušníkům jiných členských států překračujícím hranici stejnou ochranu a pomoc při výkonu jejich povinností jako svým vlastním příslušníkům.

## Článek 21

**Obecná pravidla občanskoprávní odpovědnosti**

1. Pokud příslušníci některého členského státu působí v jiném členském státě podle článku 17, odpovídá jejich členský stát za jakoukoli škodu, kterou při své činnosti způsobí, v souladu s právem členského státu, na jehož území působí.

2. Členský stát, na jehož území byla škoda uvedena v odstavci 1 způsobena, nahradí tuto škodu za podmínek použitelných pro škodu způsobenou jeho vlastními příslušníky.

3. V případě uvedeném v odstavci 1 členský stát, jehož příslušníci způsobili škodu jakékoli osobě na území jiného členského státu, nahradí danému státu plně jakoukoli částku, kterou tento stát vyplatil obětem nebo osobám uplatňujících nárok jejich jménem.

4. Pokud příslušníci některého členského státu působí v jiném členském státě podle článku 18, odpovídá tento jiný členský stát v souladu se svým vnitrostátním právem za jakoukoli škodu, kterou tito příslušníci při své činnosti způsobí.

5. Pokud škoda uvedená v odstavci 4 vznikla v důsledku hrubé nedbalosti nebo úmyslného porušení povinnosti, může se hostitelský členský stát obrátit na vysílající členský stát se žádostí, aby mu uhradil případnou částku, kterou hostitelský členský stát zaplatil obětem nebo osobám uplatňujících nárok jejich jménem.

6. Aniž je dotčeno uplatnění práv vůči třetím osobám, a s výjimkou odstavce 3 se každý členský stát v případě uvedeném v odstavci 1 zdrží požadování náhrady za škody, kterou mu způsobil jiný členský stát.

## Článek 22

**Trestní odpovědnost**

S příslušníky působícími na území jiného členského státu na základě tohoto rozhodnutí se s ohledem na trestné činy, které případně spáchají nebo které jsou na nich spáchány, zachází stejně jako s příslušníky hostitelského členského státu, nestanoví-li jiná dohoda závazná pro dotyčné členské státy jinak.

## Článek 23

**Služební poměr**

Příslušníci působící na základě tohoto rozhodnutí na území jiného členského státu se i nadále řídí předpisy platnými v jejich

členském státě, pokud jde o služební poměr, zejména v kázeňských věcech.

## KAPITOLA 6

**OBEČNÁ USTANOVENÍ O OCHRANĚ ÚDAJŮ**

## Článek 24

**Definice a oblast působnosti**

1. Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- a) „zpracováním osobních údajů“ jakýkoli úkon nebo soubor úkonů, které jsou prováděny s osobními údaji, automatizovanými postupy či jinak, jako je shromažďování, zaznamenávání, uspořádávání, uchovávání, přizpůsobování nebo pozměňování, třídění, vyhledávání, nahlížení, používání, sdělování prostřednictvím předávání, šíření nebo jakékoli jiné zpřístupnění, srovnávání, kombinování, blokování, výmaz nebo znehodnocení údajů. Zpracování ve smyslu tohoto rozhodnutí zahrnuje rovněž oznámení o existenci či neexistenci záznamu;
- b) „automatizovaným vyhledávacím postupem“ přímý přístup k automatizovaným souborům jiného orgánu, je-li vyhledávací postup zcela automatizován;
- c) „označováním“ značení uložených osobních údajů, jehož účelem není omezit jejich budoucí zpracování;
- d) „blokováním“ značení uložených osobních údajů za účelem omezit jejich budoucí zpracování.

2. Následující ustanovení se použijí na údaje, které jsou předávány nebo byly předány podle tohoto rozhodnutí, není-li v předchozích kapitolách stanoveno jinak.

## Článek 25

**Úroveň ochrany údajů**

1. Pokud jde o zpracování osobních údajů, které jsou předávány nebo byly předány podle tohoto rozhodnutí, zajistí každý členský stát ve svém vnitrostátním právu úroveň ochrany osobních údajů nejméně rovnocennou s úrovní vyplývající z Úmluvy Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů a dodatkového protokolu k ní ze dne 8. listopadu 2001 a při tom vezme v úvahu doporučení Výboru ministrů Rady Evropy členským státům č. R (87) 15 ze dne 17. září 1987 o používání osobních údajů v policejní oblasti, a to i tehdy, když údaje nejsou zpracovávány automatizovaně.

2. K předávání osobních údajů stanovenému v tomto rozhodnutí nesmí dojít, dokud nebudou ve vnitrostátním právu na území členských států, které se na tomto předávání podílejí, provedena ustanovení této kapitoly. Rada jednomyslně rozhodne, zda byla tato podmínka splněna.

3. Odstavec 2 se nevztahuje na ty členské státy, kde předávání osobních údajů stanovené tímto rozhodnutím již probíhá podle Smlouvy ze dne 27. května 2005 mezi Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím a Rakouskou republikou o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu, přeshraniční trestné činnosti a nedovolené migraci (dále jen „Průmská smlouva“).

#### Článek 26

##### Účel

1. Zpracování osobních údajů přijímajícím členským státem je přípustné pouze pro účely, pro které byly v souladu s tímto rozhodnutím údaje předány. Zpracování pro jiné účely je přípustné pouze po předchozím povolení členského státu spravujícího soubor a řídí se pouze vnitrostátním právem přijímajícího členského státu. Toto povolení lze udělit, pokud zpracování pro takové jiné účely povoluje vnitrostátní právo členského státu, který soubor spravuje.

2. Zpracování údajů předaných podle článků 3, 4 a 9 členským státem, který provádí vyhledávání nebo srovnávání, je přípustné pouze za účelem

- a) určení shody srovnávaných profilů DNA nebo daktyloskopických údajů;
- b) přípravy a podání policejní nebo justiční žádosti o právní pomoc v souladu s vnitrostátním právem, pokud se údaje shodují;
- c) záznamu ve smyslu článku 30.

Členský stát spravující soubor může zpracovat údaje jemu předané v souladu s články 3, 4 a 9 pouze tehdy, je-li to nezbytné pro účely srovnání, poskytnutí automatizované odpovědi na žádost o vyhledání nebo zaznamenání podle článku 30. Předané údaje musí být vymazány ihned po srovnání údajů nebo poskytnutí automatizovaných odpovědí na vyhledávání, ledaže je další zpracování nezbytné pro účely uvedené v prvním pododstavci písm. b) a c).

3. Údaje předané v souladu s článkem 12 může členský stát spravující soubor použít pouze tehdy, je-li to nezbytné pro poskytnutí automatizovaných odpovědí na vyhledávací postupy nebo pro zaznamenání podle článku 30. Předané údaje musí být vymazány ihned po poskytnutí automatizovaných odpovědí na vyhledávání, ledaže je další zpracování nezbytné pro zaznamenání podle článku 30. Vyhledávající členský stát může údaje obdržené v odpovědi použít pouze pro řízení, pro které bylo vyhledávání prováděno.

#### Článek 27

##### Příslušné orgány

Předané osobní údaje mohou zpracovávat pouze orgány, subjekty a soudy, v jejichž působnosti jsou úkoly související s podporováním cílů uvedených v článku 26. Především mohou být údaje předány jiným subjektům pouze s předchozím povolením předávajícího členského státu a v souladu s právem přijímajícího členského státu.

#### Článek 28

##### Správnost, aktuálnost a doba uchovávání údajů

1. Členské státy zajišťují správnost a aktuálnost osobních údajů. Vyjde-li z úřední činnosti nebo z oznámení subjektu údajů najevo, že byly předány nesprávné údaje nebo údaje, které neměly být předány, neprodleně se to oznámí přijímajícímu členskému státu nebo státům. Dotčený členský stát nebo státy jsou povinny údaje opravit nebo vymazat. Předané osobní údaje se dále opraví, zjistí-li se, že jsou nesprávné. Pokud má přijímající orgán důvod se domnívat, že předané údaje jsou nesprávné nebo by měly být vymazány, neprodleně uvědomí předávající orgán.

2. Údaje, jejichž správnost subjekt údajů zpochybňuje a jejichž správnost nebo nesprávnost nelze zjistit, se na žádost subjektu údajů opatří značkou v souladu s vnitrostátním právem členských států. Tuto značku lze zrušit v souladu s vnitrostátním právem členských států a pouze s povolením subjektu údajů nebo na základě rozhodnutí příslušného soudu nebo nezávislého orgánu pro ochranu údajů.

3. Předané osobní údaje, které neměly být předány nebo přijaty, musí být vymazány. Údaje, jež jsou zákonně předány a přijaty, se vymažou,

- a) jestliže nejsou nebo již nejsou dále nezbytné pro účel, pro který byly předány; v případě předání nevyžádaných osobních údajů přijímající orgán ihned zkontroluje, jsou-li nezbytné pro účely, pro které byly předány;
- b) po uplynutí maximální doby uchovávání údajů stanovené vnitrostátním právem předávajícího členského státu, pokud předávající orgán informoval přijímající orgán při předání údajů o této maximální době.

Pokud existuje důvod k domněnce, že by výmaz poškodil zájmy subjektu údajů, údaje se namísto vymazání blokují v souladu s vnitrostátním právem. Blokované údaje lze předávat nebo využívat pouze k účelům, pro které výmaz nebyl proveden.



## Článek 29

**Technická a organizační opatření k zajištění ochrany a bezpečnosti údajů**

1. Předávající a přijímající orgány přijmou opatření pro zajištění účinné ochrany osobních údajů před náhodným nebo neoprávněným zničením, náhodnou ztrátou, neoprávněným přístupem, neoprávněnou nebo náhodnou změnou nebo neoprávněným sdělením.

2. Náležitosti technické specifikace automatizovaného vyhledávacího postupu budou upraveny v prováděcích opatřeních podle článku 33, která zaručí, že

- a) jsou přijata nejmodernější technická opatření s cílem zajistit ochranu a bezpečnost údajů, zejména důvěrnost a integritu údajů;
- b) při využívání obecně přístupných sítí budou použity postupy pro šifrování a autorizaci uznané příslušnými orgány a
- c) je možné zkontrolovat přípustnost vyhledávání v souladu s čl. 30 odst. 2, 4 a 5.

## Článek 30

**Dokumentování a zaznamenání; zvláštní pravidla pro automatizované a neautomatizované předávání**

1. Každý členský stát zaručí, že v zájmu ověření přípustnosti předání je každé neautomatizované předání a každé neautomatizované přijetí osobních údajů orgánem spravujícím soubor údajů a orgánem provádějícím vyhledávání dokumentováno. Dokumentace obsahuje tyto informace:

- a) důvod předání;
- b) předané údaje;
- c) datum předání a
- d) název nebo referenční značku vyhledávacího orgánu a orgánu spravujícího soubor údajů.

2. Automatizované vyhledávání údajů na základě článků 3, 9 a 12 a automatizované srovnávání podle článku 4 podléhá těmto pravidlům:

- a) automatizované vyhledávání nebo srovnávání smějí provádět pouze zvlášť pověřeni příslušníci národních kontaktních míst. Seznam příslušníků pověřených prováděním automatizovaného vyhledávání nebo srovnávání se na žádost poskytne orgánům dozoru zmíněným v odstavci 5 a dalším členským státům;

- b) každý členský stát zajistí, že každé předání a přijetí osobních údajů orgánem spravujícím soubor údajů a vyhledávacím orgánem je zaznamenáno, včetně oznámení o existenci nebo neexistenci shody. Záznamy obsahují tyto informace:

- i) předané údaje,
- ii) datum a přesný čas předání a
- iii) název nebo referenční značku vyhledávacího orgánu a orgánu spravujícího soubor údajů.

Vyhledávací orgán rovněž uvede v záznamu důvod vyhledávání nebo předání, jakož i identifikační značku úředníka, který vyhledávání provedl, a úředníka, který dal k vyhledávání nebo předání příkaz.

3. Zaznamenávající orgán sdělí zaznamenané údaje na žádost neprodleně, a v každém případě do čtyř týdnů od obdržení žádosti, příslušným orgánům pro ochranu údajů dotčeného členského státu. Zaznamenané údaje mohou být použity výhradně k těmto účelům:

- a) monitorování ochrany osobních údajů;
- b) zajištění bezpečnosti údajů.

4. Zaznamenané údaje jsou prostřednictvím vhodných opatření chráněny před zneužitím a jinými formami nevhodného použití a uchovávají se po dobu dvou let. Po uplynutí doby uchovávání jsou zaznamenané údaje neprodleně vymazány.

5. Ověřování zákonnosti předání a přijetí osobních údajů provádějí nezávislé orgány pro ochranu údajů, nebo případně justiční orgány příslušných členských států. Kdokoli může požádat tyto orgány o kontrolu zákonnosti zpracování údajů ve vztahu ke své osobě v souladu s vnitrostátním právem. Tyto orgány a orgány příslušné pro zaznamenávání provádějí nezávisle na těchto žádostech, na základě dotčených souborů, namátkové kontroly zákonnosti předání.

Nezávislé orgány pro ochranu údajů uchovávají výsledky těchto kontrol pro inspekci po dobu 18 měsíců. Po uplynutí této doby jsou tyto výsledky neprodleně vymazány. Každý orgán pro ochranu údajů může být vyzván nezávislým orgánem pro ochranu údajů jiného členského státu, aby vykonával své pravomoci v souladu s vnitrostátním právem. Nezávislé orgány pro ochranu údajů členských států zajišťují vzájemnou spolupráci nezbytnou pro plnění svých kontrolních úkolů, zejména prostřednictvím výměny vhodných informací.

## Článek 31

**Práva subjektů údajů na informace a odškodnění**

1. Subjektu údajů se v souladu s vnitrostátním právem na jeho žádost a po prokázání jeho totožnosti poskytnou bez nepřiměřených nákladů, obecně srozumitelnou formou a bez nepřiměřené prodlevy informace o údajích zpracovávaných o jeho osobě, jakož i jejich původu, informace o příjemci nebo skupinách příjemců, zamýšleném účelu zpracovávání, a vyžaduje-li to vnitrostátní právo, právním základem pro zpracování. Navíc má subjekt údajů právo na opravu nesprávných údajů a výmaz neoprávněně zpracovávaných údajů. Členské státy rovněž zajistí, aby subjekt údajů mohl v případě porušení svých práv v souvislosti s ochranou údajů podat účinnou stížnost u nezávislého soudu ve smyslu čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy o lidských právech nebo u nezávislého orgánu dozoru ve smyslu článku 28 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů <sup>(1)</sup> a aby mu byla poskytnuta možnost požadovat náhradu škody nebo vyžadovat jinou formu právního odškodnění. Podrobnosti postupu pro výkon těchto práv a důvody pro omezení práva přístupu se řídí příslušnými vnitrostátními právními předpisy členského státu, ve kterém subjekt údajů svá práva uplatňuje.

2. Pokud orgán jednoho členského státu předal osobní údaje na základě tohoto rozhodnutí, nemůže se přijímající orgán jiného členského státu zprostit podle vnitrostátního práva odpovědnosti vůči poškozenému tím, že se odvolá na nesprávnost předaných údajů. Je-li přijímajícímu orgánu uložena náhrada škody v důsledku toho, že použil nesprávně předané údaje, nahradí orgán, který poskytl údaje, přijímajícímu orgánu v plném rozsahu částku vyplacenou jako náhradu škody.

## Článek 32

**Informace požadované členskými státy**

Přijímající členský stát informuje na žádost předávající členský stát o zpracování předaných údajů a dosaženém výsledku.

## KAPITOLA 7

**PROVÁDĚCÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

## Článek 33

**Prováděcí opatření**

Rada přijímá opatření nezbytná k provedení tohoto rozhodnutí na úrovni Unie kvalifikovanou většinou po konzultaci s Evropským parlamentem.

<sup>(1)</sup> Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

## Článek 34

**Náklady**

Každý členský stát nese provozní náklady, které vznikly jeho orgánům v souvislosti s použitím tohoto rozhodnutí. Ve zvláštních případech se dotčené členské státy mohou dohodnout jinak.

## Článek 35

**Vztah k jiným nástrojům**

1. V dotčených členských státech se příslušná ustanovení tohoto rozhodnutí použijí místo odpovídajících ustanovení Průmské smlouvy. Veškerá ostatní ustanovení Průmské smlouvy zůstávají mezi jejími smluvními stranami nadále použitelná.

2. Aniž jsou tím dotčeny jejich závazky vyplývající z jiných aktů přijatých podle hlavy VI Smlouvy,

a) členské státy mohou nadále uplatňovat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání týkající se přeshraniční spolupráce, které jsou v platnosti ke dni přijetí tohoto rozhodnutí, pokud tyto dohody nebo ujednání nejsou neslučitelné s cíli tohoto rozhodnutí;

b) členské státy mohou po vstupu tohoto rozhodnutí v platnost uzavírat nebo uvádět v platnost dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání týkající se přeshraniční spolupráce, pokud tyto dohody nebo ujednání rozšiřují nebo prohlubují cíle tohoto rozhodnutí.

3. Dohody a ujednání podle odstavců 1 a 2 se nesmějí dotýkat vztahů s členskými státy, které nejsou jejich stranami.

4. Do čtyř týdnů od nabytí účinku tohoto rozhodnutí uvědomí členské státy Radu a Komisi o stávajících dohodách a ujednáních ve smyslu odst. 2 písm. a), které si přejí nadále uplatňovat.

5. Členské státy rovněž uvědomí Radu a Komisi o všech nových dohodách nebo ujednáních ve smyslu odst. 2 písm. b) do tří měsíců od jejich podpisu nebo, v případě aktů, které byly podepsány před přijetím tohoto rozhodnutí, do tří měsíců od jejich vstupu v platnost.

6. Ničím v tomto rozhodnutí nejsou dotčeny dvoustranné či mnohostranné dohody nebo ujednání mezi členskými státy a třetími státy.

7. Tímto rozhodnutím nejsou dotčeny stávající dohody o právní pomoci nebo vzájemném uznávání soudních rozhodnutí.

## Článek 36

**Provádění a prohlášení**

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro dosažení souladu s tímto rozhodnutím do jednoho roku od jeho nabytí účinku, s výjimkou kapitoly 2, ke které budou nezbytná opatření přijata do tří let od nabytí účinku tohoto rozhodnutí a rozhodnutí Rady o jeho provádění.
2. Členské státy uvědomí generální sekretariát Rady a Komisi o tom, že provedly povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rozhodnutí, a předloží prohlášení podle tohoto rozhodnutí. Při této příležitosti může každý členský stát oznámit, že bude toto rozhodnutí okamžitě uplatňovat ve svých vztazích s těmi členskými státy, které provedou stejné oznámení.
3. Prohlášení předložená v souladu s odstavcem 2 lze kdykoli změnit prohlášením předloženým generálnímu sekretariátu Rady. Generální sekretariát Rady postoupí každé obdržené prohlášení členským státům a Komisi.

4. Na základě těchto a jiných informací zpřístupněných na žádost členskými státy předloží Komise Radě do 28. června 2012 zprávu o provádění tohoto rozhodnutí, ke které přiloží příslušné návrhy pro případný další rozvoj.

## Článek 37

**Použitelnost**

Toto rozhodnutí nabývá účinku dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 23. června 2008.

*Za Radu*

*předseda*

I. JARC